



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. október 17.
(OR. en)

13171/19

SOC 672
EMPL 508
ECOFIN 879
EDUC 409
SAN 432
GENDER 44
ANTIDISCRIM 39

FELJEGYZÉS

Küldi:	az Állandó Képviselők Bizottsága (I. rész)
Címzett:	a Tanács
Tárgy:	A jóléti gazdaság Tervezet – A Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti tárgyról szóló tanácsi következtetések tervezetét.

A delegációk az Állandó Képviselők Bizottsága (I. rész) 2019. október 16-i ülésén megállapodtak a finn elnökség kezdeményezésére előterjesztett szövegről Bulgária kivételével, amely vizsgálati fenntartással élt a 24. és a 47. pont módosításával kapcsolatban.

Az előző változathoz (12613/19) képest végrehajtott változásokat **félkövér** betűtípus jelöli.

Felkérjük az EPSCO Tanácsot, hogy a 2019. október 24-i ülésén fogadja el ezt a tanácsi következtetéstervezetet.

Tervezet – A Tanács következtetései a jóléti gazdaságról

TUDATÁBAN ANNAK, hogy:

1. A jóléti gazdaság egy olyan szakpolitikai irányvonalat és irányítási megközelítést takar, melynek célja, hogy az embereket és az ő jólétüket helyezze a politikaformálás és a döntéshozatal középpontjába. Bár az emberek jóléte már önmagában is érték, a jóléti gazdaság a jólét és a gazdasági növekedés egymást kölcsönösen erősítő természetére helyezi a hangsúlyt. Az Unió gazdasági növekedése, termelékenység, hosszú távú költségvetési fenntarthatósága és társadalmi stabilitása szempontjából elengedhetetlen, hogy valamennyi szakpolitikában szem előtt tartsuk a jólétet.
2. Az emberek jóléte az Európai Unió alapvető célja. A jóléti gazdaság az Uniónak a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített létfogosultságára irányítja a figyelmet. A jóléti gazdaság középpontjában egy olyan környezet kialakítása áll, amelynek segítségével az emberek teljes mértékben kibontakoztathatják képességeiket és élhetnek az alapvető jogaikkal. Ezzel egyidejűleg a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedés és reziliencia szintén az emberek, a társadalmak és a bolygó jólétét támogató eszközként működik.
3. A különféle szakpolitikai területek között folytatott ágazatközi együttműködésen alapuló horizontális megközelítés alapvető fontosságú a jóléti gazdaság megvalósításához. Az ágazatközi fellépés szükségességét az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Szociális Charta is magában foglalja, továbbá hivatkozási alap volt azokban a korábbi tanácsi következtetésekben is (2006), amelyek tárgyát az egészségnek a politikák mindegyikében betöltött szerepe vonatkozó megközelítés képezte. A jóléti gazdaság koncepciójának megvalósítása az uniós szintű fellépések esetében nem igényel új hatásköröket vagy struktúrákat, azonban elengedhetetlen hozzá, hogy az Unió és a tagállamok a saját hatásköreiket összehangoltan és hatékonyabban gyakorolják, továbbá megkívánja, hogy ismét a jólét fő mozgatórugóira irányítsuk figyelmünket.

4. A jóléti gazdaság szilárd és fenntartható gazdaságpolitikára épül. Hangsúlyozza az olyan hatékony, eredményes és méltányos szakpolitikai intézkedésekbe és struktúrákba való beruházás fontosságát, amelyek mindenki számára biztosítják a hozzáférést a közszolgáltatásokhoz, ezen belül az egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz, a tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokhoz, az egészségfejlesztésre és a betegségek megelőzésére irányuló intézkedésekhez, a szociális védelemhez, valamint az oktatáshoz, a képzéshez és az egész életen át tartó tanuláshoz. Ezenkívül a munkahelyi jólétet szavatoló intézkedésekként kiemeli a foglalkoztatáspolitikát, az aktív munkaerőpiaci intézkedéseket, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság, valamint a tisztességes munkakörülmények fontosságát. Emellett kiáll az esélyegyenlőség, a nemek közötti egyenlőség és a társadalmi befogadás mellett.
5. A tudásalapú szakpolitikai döntéshozatalhoz egyértelmű célkitűzésekre és megfelelő, magas színvonalú mutatókra, átfogó hatásvizsgálatokra, valamint a rövid, közép- és hosszú távú költséghatékonyság értékelésére van szükség. Széles körben elfogadott tény, hogy a GDP önmagában nem nyújt átfogó képet az emberek jólétéről. Ezért további, ágazatokon átívelő, együttműködésen alapuló és fokozott erőfeszítésekre van szükség a meglévő eszközök jobb kihasználásához és továbbfejlesztéséhez, és ezekre építve kell közös megközelítést kialakítani a jóléti gazdaság különféle dimenzióinak méréséről.
6. Az európai integráció középpontjában a gazdasági növekedés és a társadalmi haladás egyensúlya áll. Ez alapvető fontosságú a teljes foglalkoztatottságot és a társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaság számára, és ez az, ami az Uniót világviszonylatban megkülönbözteti. A szociális jogok európai pillére (a továbbiakban: a *pillér*) iránytűként szolgál az Unióban a jobb munka- és életkörülményeket célzó, megújított felfelé irányuló konvergencia számára. A pillér megvalósítása az Unió és a tagállamok közös politikai kötelezettségvállalása és felelőssége, amihez mindkét oldalról a saját hatáskörüknek megfelelő, folyamatos előrehaladásra és mélyreható intézkedésekre van szükség. A jóléti gazdaság a 2019–2024-es időszakra szóló, új uniós stratégiai menetrenddel összhangban hozzájárul a pillér célkitűzéseéhez és végrehajtásához. Ezenfelül hozzájárul még az európai szociális modellhez, amely minden ember számára lehetővé teszi az érvényesülést azáltal, hogy előmozdítja a felfelé irányuló társadalmi és gazdasági konvergenciát.

7. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet¹ kiemelte, hogy a társadalom minden tagja számára jobb egészségügy, oktatás, foglalkoztatás, nemek közötti egyenlőség és szociális védelem biztosításába való beruházás hozzájárul a gazdasági növekedéshez. A fokozottabb egyéni jóllét társadalmi hozadéka – többek között a nagyobb fokú bizalom, valamint a fokozottabb polgári szerepvállalás és társadalmi kohézió – szintén hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez az erősebb teljes tényezőtermelékenység, a nagyobb pénzügyi és politikai stabilitás és a sokkhatásokkal szembeni fokozottabb reziliencia által.
8. A jólléti gazdaság az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének is központi elemét képezi, amely iránt valamennyi tagállam elkötelezett. Ehhez hasonlóképpen az egészségügybe, a szociális védelembe és az oktatásba való beruházás fontosságát több más nemzetközi szervezet – név szerint a Világbank-csoport², a Nemzetközi Valutaalap³, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet⁴ és az Egészségügyi Világszervezet⁵ – is elismerte.

EMLÉKEZTETVE ARRRA, hogy:

9. Az európaiak jelentős része jólétben él. A tagállamok közötti és az azokon belüli egyenlőtlenségek ellenére az Unióban az emberek átlagosan jobban képzettek, tehetősebbek, egészségesebbek és tovább élnek, mint valaha.

¹ A jólléti gazdaság – „A jóllét és a gazdasági növekedés esélyeinek megteremtése” című OECD-háttéranyag összefoglalója (10414/19); A jólléti gazdaság – OECD-háttéranyag (10414/19 ADD 1).

² A Humán Tőke Projekt.

³ A szociális kiadásokkal kapcsolatos stratégia.

⁴ A munka jövőjével kapcsolatos centenáriumi nyilatkozat.

⁵ Az egészséget és jólétet szolgáló egészségügyi rendszerekről szóló Tallinni Charta.

FIGYELEMBE VÉVE, hogy:

10. A szegénység és a munkaerőpiacról és a társadalomból való kirekesztődés súlyosbítja az egyenlőtlenségeket és a szegregációt, ami a társadalom polarizációjához és instabilitásához vezethet. Az eddigi számos pozitív fejlemény ellenére a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett személyeknek egyszerre többféle kihívással és a lehetőségek hiányával kell megküzdeniük. Az Unióban minden negyedik gyermek ki van téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának. A tagállamok jelentős részében nő a hajléktalanok száma, ami az emberek számos csoportját érinti, különösen a városokban. Ugyanakkor a városok lehetőségeket is kínálhatnak a lakók jóllétének megteremtéséhez. A megfelelő jövedelemtámogatás, a magas színvonalú egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a tartós ápolás-gondozás, a kisgyermekkorú nevelés és gondozás, a megfizethető lakhatás, valamint a munkaerőpiaci integráció és reintegráció támogatása elengedhetetlen a szegénység és a kirekesztődés oly módon történő megelőzéséhez és kezeléséhez, amely mindenki számára biztosítja az egyenlő esélyeket. A szociális gazdaság, a szociális innováció és a szociális beruházások is fontos szerepet játszanak.
11. A munka változó világa alkalmazkodóképességet, valamint szerteágazó és állandóan változó képezéseket és készségeket igényel a munkavállalóktól. Az oktatás és képzés tehát alapvető szerepet játszik a versenyképesség, az alkalmazkodóképesség, valamint a munkaerőpiaci részvétel és a társadalmi szerepvállalás előmozdításában. A digitális transzformáció és az új munkavégzési formák kihívásainak kezelése és lehetőségeinek kiaknázása érdekében erőfeszítéseket kell tennünk ahhoz, hogy mindenki számára megkönnyítsük az *egész életén át tartó tanuláshoz való hozzáférést és a készségek és kompetenciák megszerzésének* lehetőségét. Az éghajlatváltozás hatással lesz a munka világára. Az Európai Tanács felkérte a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – a tagállamok nemzeti körülményeit figyelembe véve – folytassák a mindazon feltételek, ösztönzők és támogató keret kidolgozására irányuló munkát, amelyekre szükség van ahhoz, hogy a klímasemleges Unió felé való, a Párizsi Megállapodással összhangban történő átmenet többek között megőrizze az európai versenyképességet, valamint igazságos és szociális szempontból kiegyensúlyozott legyen. Ami a foglalkoztatást illeti, a klímasemlegességre való átállás lehetőségeket és kihívásokat is rejt magában.

12. A lakosság veszélyeztetett csoportjai és a kirekesztődés kockázatának kitett személyek gyakran kerülnek szembe nehézségekkel a munkaerőpiacon és a társadalomban, illetve sajátos munkahelyi, illetve munkavégzési igényeik lehetnek. A megkülönböztetésmentesség elve kiemelkedő szerepet játszik e szükségletek kezelésében. A fogyatékossgal élő személyeknek a munkaerőpiacra és a társadalom egészébe történő befogadása összhangban áll a tisztességes munka elvével és az emberi jogokkal. A hosszú élettartam ezenkívül lehetőségeket teremt a munkaerőpiac és a gazdaság számára, továbbá olyan támogató intézkedéseket tesz szükségessé, amelyek által mindenki aktívan hozzájárulhat a társadalomhoz és a munka világához.
13. A méltányos javadalmazás, a tisztességes és jó munkakörülmények, a minőségi álláshelyek, a tiszteletteljes munkahelyek és a munkahelyi megkülönböztetés hiánya lehetővé teszik az emberek számára, hogy egyformán hozzáférjenek a munkaerőpiachoz és ott is maradjanak, megelőzik a korai nyugdíjba vonulást, valamint biztosítják a teljes munkaerő-állomány készségeinek kiaknázását. A szociális jogok és a munkahelyi élet megfelelő védelme megerősíti az Unió szociális dimenzióját, és fontos szerepet játszik az egyenlőtlenségek és a dolgozói szegénység leküzdésében. A tisztességes és jó munkakörülményeket, valamint a megfelelő szociális védelmet az új munkavégzési formákban is biztosítani kell. A biztonságos és egészséges munkahelyek növelik a termelékenységet, javítják a munkával való elégedettséget és hosszabb tevékeny időszakot eredményeznek, továbbá megelőzik a munkával összefüggő megbetegedéseket és baleseteket, valamint az ezzel kapcsolatos magas költségek felmerülését. A szociális partnerek fontos szerepet játszanak e szakpolitikák kialakításában.
14. A nemek közötti egyenlőség előmozdítása, a nők foglalkoztatási lehetőségeinek javítása, az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elve tiszteletben tartásának biztosítása, a munka, az ápolási kötelezettség és a családi élet összehangolásának megkönnyítése mind a nők, mind a férfiak esetében, valamint a nők elleni erőszak megelőzése és az ellene való küzdelem elengedhetetlen a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedéshez, a társadalmi kohézióhoz és a jóléthez. A nemek közötti foglalkoztatási, bérezési és nyugdíjkülönbségek csökkentése, valamint a nők gazdasági szerepvállalásának fokozása a méltányosabb és befogadóbb gazdaság előfeltételeinek tekinthetők.

15. A jól kialakított, megfelelő és fenntartható szociális védelmi rendszerek mindenki számára való biztosítása hatékony védelmet jelenthet az egyén számára. A szociális védelmi rendszerekbe történő beruházás hosszú távon értékes társadalmi és gazdasági eredményekkel jár. A szociális védelem hozzájárul a társadalmi-gazdasági rezilienciához és a humán tőkéhez. Ezenkívül az ilyen rendszerek jobb munkaerőpiaci eredmények forrásai lehetnek azáltal, hogy támogatják a munkaerőnek a felemelkedőben lévő és dinamikus gazdasági ágazatokba történő átirányítását.
16. Az oktatás, a képzés és az egész életen át tartó tanulás alapvető jóléti szakpolitikai intézkedéseknek minősülnek. Az, hogy hozzáférhető és magas színvonalú, valamint egyúttal inkluzív is legyen az oktatás és a képzés, alapvető fontosságú a társadalmak és a gazdaságok számára, amelyeknek alkalmazkodniuk kell a változáshoz, és előnyükre kell fordítaniuk azt. Az oktatásba és képzésbe való befektetés jelentős gazdasági és társadalmi előnyökkel jár: támogatja a gazdasági stabilitást és növekedést, valamint nagyban hozzájárul gazdaságaink és társadalmaink rezilienciájához és jövőbeli jólétéhez.
17. Az emberek jólétével szembeni, kihívást jelentő hatások akkor mérsékelhetők a legjobban, amennyiben azokat a polgárok életének korai szakaszában, valamint egész életükön keresztül kezelik. Ilyen intézkedések például a jó minőségű és megfizethető várandósgondozás, valamint kisgyermekkorai nevelés és gondozás, az egészséges életmód népszerűsítése, beleértve a testmozgást és az egészséges táplálkozást, továbbá a megelőző intézkedések és a támogató környezet. Az egészségügyi ismeretekbe való befektetés fontos szerepet játszik abban, hogy az emberek egészségtudatos döntéseket hozhassanak.

18. A fenntartható egészségügyi rendszer révén mindenki számára hozzáférhető egészségügyi szolgáltatások, tartós ápolás-gondozás, egészségfejlesztés és betegségmegelőzés alapvető építőkövei a jólétnek, amelyek egyúttal az egészségi egyenlőtlenségek kezelését is célozzák, és ezáltal gazdasági és társadalmi hozzájárulást biztosítanak. A közegészség védelmébe való beruházás hozzájárul az egészségügyi veszélyek hatékony és kellő időben történő megelőzéséhez és észleléséhez, illetve az azokra való reagáláshoz. Az antimikrobiális rezisztencia, a védőoltásokkal szembeni bizalmatlanság és az éghajlatváltozás miatt bekövetkező katasztrófák növekvő gyakorisága, illetve a járványok például potenciálisan súlyos károkat okozhatnak a közegészségügyben és a tagállamok gazdaságában. Az átoltottság növelése költséghatékony módját jelenti számos fertőző betegség megelőzésének. A jó mentális egészségi állapot elősegítésére, illetve a mentális betegségek megelőzésére, korai felismerésére és kezelésére, valamint az azok okán való megbélyegzés kiküszöbölésére irányuló erőfeszítések fokozása európaiak millióinak életminőségét tenné jobbá életük teljes időtartama alatt, és hozzájárulna a megkülönböztetéstől mentes munkahelyi környezet és a jobb munkakörülmények kialakításához, ezáltal pedig a gazdaság erősítéséhez.
19. Az egészségügyi kiadások folyamatos növekedése Európa minden országában kihívást jelent a nemzetgazdaság számára. Kulcsfontosságú ezért, hogy foglalkozzunk az egészséget meghatározó társadalmi, kereskedelmi, gazdasági és környezeti összetevőkkel, illetve a nem fertőző betegségekből fakadó terhekkel, figyelembe véve az olyan kockázati tényezőket, mint a hiányos vagy egészségtelen étrend, a testmozgás hiánya és a káros alkoholfogyasztás és dohányzás. A fogyasztás és a magatartás befolyásolásához eszközt jelenthetnek a fiskális intézkedések.
20. Jelentős számú orvostechnikai eszköz és gyógyszer esetében a hiányos kínálat, illetve a magas árak, valamint a generikus és a biológiaiilag hasonló gyógyszerek nem megfelelő hatékonyságú használata veszélyeztetheti a nemzeti egészségügyi rendszerek fenntarthatóságát és finanszírozását. Alapvető fontosságú, hogy javítsuk a gyógyszerekhez való hozzájutást és azok költséghatékonyágát, a megbízhatóságot és a kezelések folytonosságát. Fontos továbbá, hogy folytatódjanak a megfizethetőséggel és az ellátás biztonságával kapcsolatos szakpolitikai eszmecserék.

21. A technológia területén zajló folyamatok – különösen a digitalizáció és a mesterséges intelligencia – következtében megváltozóban vannak az emberi jóllét elősegítésének, illetve az egészségügyi és szociális szolgáltatások nyújtásának útjai. E folyamatok magukban hordozzák a költséghatékonyság, az eredményesség és a szolgáltatásminőség javításának, illetve a hozzáférés és az eredmények területén tapasztalható egyenlőtlenségek kiküszöbölésének a lehetőségét. Fontos javítani az emberek hozzáférését saját egészségügyi és szociális adataikhoz, valamint növelni az egészségügyi és szociális adatok védelmével kapcsolatos tudatosságot. A népegészségügy, kutatás és innováció fejlesztése céljából elengedhetetlen az egészségügyi és szociális adatokban rejlő potenciál kiaknázása, ugyanakkor pedig a vonatkozó adatvédelmi szabályozás és etikai alapelvek teljes körű tiszteletben tartása.
22. Az európai szemeszter keretet biztosít a tagállamok gazdaságpolitikai közötti koordináció számára, és fontos eszközt jelent az Európa 2020 stratégia végrehajtásának és a pillér hatálya alá tartozó főbb területeknek a figyelemmel kísérésében. A szociális, foglalkoztatási, oktatási, képzési és egyenlőséggel kapcsolatos szakpolitikákra, továbbá az egészségügy, a tartós ápolás-gondozás, a nyugdíjak, a szegénység és a társadalmi kirekesztés területére vonatkozó egyedi ajánlások száma fokozatosan megnőtt, és mára az ajánlásoknak mintegy fele ezekkel a témákkal foglalkozik. A fenntartható és inkluzív hosszú távú gazdasági növekedéshez elengedhetetlenek a körültekintően kialakított, fenntartható szociális, foglalkoztatási, oktatási és egészségügyi politikák, valamint a nemek közötti egyenlőség biztosítása. Az ágazatközi együttműködés, valamint a gazdaságpolitikák és ezen politikák közötti megfelelő egyensúly ezért fontos szerepet játszik az európai szemeszter folyamatában.
23. A strukturális reformok tagállami hatáskörbe tartoznak. Az Unió strukturális alapjai további támogatást biztosíthatnak a tagállamok jólléttel kapcsolatos szakpolitikáinak fenntartható fejlesztéséhez. Ezeket az alapokat fel lehet használni az integrált gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokban és az európai szemeszter országspecifikus ajánlásaiban meghatározott tagállami intézkedések előmozdítására.

24. Mindezen okoknál fogva kulcsfontosságú, hogy az Unió kidolgozzon egy új hosszú távú, a 2020 utáni időszakra vonatkozó stratégiát annak biztosítására, hogy az Unió a világ legversenyképesebb és társadalmilag leginkább befogadó, **klímasemleges** gazdaságává váljon, tükrözve ezzel a jóléti gazdaság megvalósulását. Fontos, hogy az Unió világszinten élen járjon egy új, céltudatos, kiegyensúlyozott horizontális stratégia elfogadásával, összhangban a pillér és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendje keretében tett vállalásokkal.

Az Európai Unió Tanácsa FELKÉRI a tagállamokat, hogy:

25. DOLGOZZANAK KI ágazatközi felmérést a jólétre gyakorolt hatásokról, a fokozottabban tudásalapú szakpolitika-alakítás és döntéshozatal érdekében.
26. VIZSGÁLJÁK MEG a jóléttel kapcsolatos mutatók használatának lehetőségét a nemzeti költségvetési folyamatok figyelemmel kísérése és az azokról való beszámolás, illetve a tudásalapú döntéshozatal céljából. Mindezen mutatókat nemek szerinti bontásban kell feltüntetni.
27. ERŐSÍTSEK MEG a munkaerőpiaci részvételt azáltal, hogy az aktív befogadás megközelítésével összhangban célirányosabb intézkedéseket alkalmaznak a kifejezetten a társadalom munkaerőpiacról kizáródott vagy a kizáródás kockázatának kitett tagjainak támogatására.
28. Egyedi nemzeti körülményeik alapján BIZTOSÍTSAK mindenki számára az adekvát szociális védelem és a magas színvonalú, megfizethető és fenntartható szolgáltatások igénybevételének lehetőségét.
29. Ágazatközi tevékenységeiket IRÁNYÍTSAK a jóléttel kapcsolatos kihívások korai szakasztól kezdődő és az érintettek teljes élethosszára kiterjedő kezelésére, különös figyelmet fordítva az egészségfejlesztésből és a megelőző intézkedésekből fakadó előnyökre.
30. SEGÍTSEK ELŐ az egész életen át tartó tanulást célzó, átfogó politikák alkalmazását, valamint a készségek és kompetenciák egész életen át való fejlesztését.

31. SEGÍTSÉK ELŐ a társadalmi befogadásnak, a polgári szerepvállalásnak és a társadalmi-gazdasági rezilienciának kedvező strukturális reformokat.
32. ERŐSÍTSÉK MEG az ágazatközi perspektívát az európai szemeszterrel foglalkozó különböző tanácsi előkészítő szervek által kifejtett szakpolitikai állásfoglalásokban, a kiegyensúlyozott horizontális elemzés biztosítása érdekében, összhangban a jóléti gazdaság koncepciójával.

FELKÉRI a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy saját hatáskörükön belül, a tagállami sajátosságokat figyelembe véve, valamint a szociális partnerek szerepét és önállóságát tiszteletben tartva:

33. Horizontális jelleggel ÉPÍTSÉK BE a jóléti gazdaság szempontját a nemzeti és az uniós szakpolitikákba, és az embert és az emberi jóllétet állítsák a szakpolitika kialakításának középpontjába.
34. HAJTSANAK VÉGRE tényeken alapuló, hatékony szakpolitikai intervenciókat a jóléttel kapcsolatos közös kihívások kezelésére, nemzeti és uniós szinten egyaránt.
35. FOLYTASSÁK a szegénység felszámolásával kapcsolatos munkát, különösen a gyermekszegénység és a szegénység nemzedékek közötti átöröklődésével kapcsolatos probléma megoldása révén, adott esetben feltérképezve a lehetséges új intézkedéseket.
36. FOLYTASSÁK a hajléktalanság felismerését és kezelését célzó intézkedések kialakítását és végrehajtását, és SEGÍTSÉK ELŐ, hogy mindenki megfizethető lakhatáshoz juthasson.
37. SEGÍTSÉK ELŐ az ágazatközi együttműködést, és folytassák a foglalkoztatási, a szociális, az egészségügyi és az oktatási politika szerepének megerősítését az európai szemeszter folyamatában.
38. VÉGEZZENEK horizontális elemzéseket az európai szemeszter folyamatán belül annak biztosítása érdekében, hogy fokozottabban érvényesüljön a széles körű és hosszú távú szakpolitikai perspektíva, és kiegyensúlyozott szakpolitikai ajánlások kerüljenek kidolgozásra.

39. FOLYTASSÁK az emberi jóllét mérését és rendszeres figyelemmel kísérését célzó mennyiségi és minőségi adatok fegyvelmezett gyűjtésének, illetve az e célt szolgáló statisztikai módszereknek a fejlesztését annak érdekében, hogy az európai szemeszter keretében képzett gazdasági mutatókkal együttesen erre vonatkozóan is átfogó elemzés álljon rendelkezésre, és szolgáljon alapul a szakpolitikák alakításához és a szakpolitikai döntéshozatalhoz.
40. MOZDÍTSÁK ELŐ a pillér elveinek megvalósítását, fontos lépést téve ezzel a jólléti gazdasággal kapcsolatos célok elérése felé.
41. GONDOSKODJANAK a digitalizációból fakadó előnyöknek az emberi jóllét szempontjából való érvényesüléséről, például azáltal, hogy felgyorsítják az innovatív, beépített biztonságon alapuló digitális megoldásoknak az egészségfejlesztés, az egészségügyi ellátás és a szociálpolitika terén való kidolgozásával kapcsolatos munkát, hogy adott esetben megerősítik az egészségügyi és szociális védelmi adatok interoperábilis, határokon átnyúló cseréjével kapcsolatos aktuális kezdeményezéseket, valamint hogy innovatív adatkezelési technológiákat vezetnek be – ideértve a mesterséges intelligenciát is –, tiszteletben tartva mindeközben az adatvédelmi szabályokat, az adatbiztonságot és a kapcsolódó etikai alapelveket; valamint MOZDÍTSÁK ELŐ a digitális társadalmi befogadást.
42. INTÉZKEDÉSEIKKEL MENJENEK ELÉBE a demográfiai változások hatásainak, különös tekintettel az idősödés és a várható élettartam hatásaira, és a szakpolitikákön átívelő jelleggel MOZDÍTSÁK ELŐ az időskor egészségben és tevékenyen való eltöltését.
43. HAJTSANAK VÉGRE a nemek közötti bérszakadék kezeléséről szóló, folyamatban lévő uniós cselekvési terven túlmutató, konkrét és hathatós intézkedéseket a nemek közötti foglalkoztatási és bérszakadékok megszüntetésére, és KEZELJÉK az utóbbiakból a nemek közötti nyugdíjkülönbségek terén fakadó hatásokat.
44. SEGÍTSÉK ELŐ, hogy a kisgyermekkorai nevelés és gondozás hozzáférhetővé, megfizethetővé és magas színvonalúvá váljon, összhangban az Európai Tanács 2002-es barcelonai ülésén a gyermekgondozásra vonatkozóan meghatározott célokkal, valamint a magas színvonalú kisgyermekkorai nevelési és gondozási rendszerekről szóló 2019-es tanácsi ajánlással.
45. ERŐSÍTSÉK MEG a szociális gazdaság, a szociális vállalkozások és a szociális innováció szerepét a társadalmi befogadás előmozdításában, a minőségi álláshelyek teremtésében és hozzáférhetővé tételében, valamint a társadalmi beruházásban.

46. MŰKÖDJENEK szorosan EGYÜTT az európai és a tagállami szociális partnerekkel a jóléti gazdaság hatékony szociális és állampolgári párbeszéd révén való előmozdításában.

FELKÉRI az Európai Bizottságot, hogy:

47. Az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” lejártaival TEGYEN JAVASLATOT egy új hosszú távú uniós növekedési stratégiára annak biztosítása céljából, hogy az Unió a világ legversenyképesebb és társadalmilag leginkább befogadó, **klímasemleges** gazdaságává váljon.
48. ADJON KI ajánlást a jóléti gazdaság témájáról, a hangsúlyt a jóléti politikák és a gazdasági növekedés közötti kölcsönösségi viszonyra, a különböző szakpolitikai területek közötti kiegyensúlyozott ágazatközi együttműködésre, a tudásalapú megközelítésre, valamint a megelőző intézkedésekre és a korai beavatkozásokra helyezve, és támogatva a pillérnek és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendjének a végrehajtását.
49. ERŐSÍTSE MEG a különböző – többek között a gazdaságpolitika területére vonatkozó – jogalkotási, illetve jelentősebb szakpolitikai kezdeményezések által a jólétre gyakorolt hatások felmérését.
50. TEKINTSE ÁT az EU munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégiai keretét, figyelembe véve a munka világában zajló változásokat.
51. FOGADJON EL egy nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, önálló európai stratégiát, és ERŐSÍTSE MEG a nemek közötti egyenlőség szempontjának általános érvényesítését és az e szempontot érvényesítő költségvetés-tervezést, valamint ezek hatékony végrehajtását az összes szakpolitikai területen.
52. MOZDÍTSA ELŐ az európai együttműködést az oktatásban és képzésben annak érdekében, hogy Európa a világ vezető tanuló társadalmává váljon, támogatva e célból egy olyan kultúra kialakulását, amely az egyes embereket, illetve a társadalmakat az oktatás minden szintjén és minden formája keretében, valamint minden életszakaszban a tanulásra bátorítja, motiválja és biztosítja számukra az ehhez szükséges önrendelkezést.

53. DOLGOZZON KI új kezdeményezéseket a 2010–2020-as időszakra szóló európai fogytékosságügyi stratégián túli fogytékosságügyi politikák meghatározása céljából.
54. ÚJÍTSA MEG a romák integrációjára vonatkozó vállalást azáltal, hogy új szakpolitikai kezdeményezéseket dolgoz ki – többek között egy, a 2020 utáni időszakra vonatkozó európai keretstratégiát.
55. TÁMOGASSA a tagállamokat a hatáskörén belül hozott megfelelő intézkedések útján az egészségügyi szolgáltatások fenntarthatóságának és hozzáférhetőségének – többek között a gyógyszerekhez és az orvostechikai eszközökhöz való hozzájutásnak – a javítására irányuló erőfeszítéseikben.
56. NYÚJTSON BE JAVASLATOT egy uniós mentális egészségügyi stratégiára vonatkozóan, figyelembe véve a különböző szakpolitikák által a mentális egészség területére gyakorolt ágazatközi hatásokat.
57. NYÚJTSON BE JAVASLATOT egy, a rák elleni küzdelemről szóló európai cselekvési tervre, a tagállamok többek között arra irányuló erőfeszítéseinek támogatása céljából, hogy megelőzzék a rákot, biztosítsák a korai diagnózist és kezelést, és javítsák a betegek és a túlélők életminőségét.

FELKÉRI a Foglalkoztatási Bizottságot és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságot, hogy:

58. ÉPÍTSÉK BE a jóléti gazdaság szempontját a hatáskörükbe tartozó szakpolitikai területeken zajló gondolkodási folyamatokba.
59. TOVÁBBRA IS tartsanak fenn szoros együttműködést egymással és a Gazdaságpolitikai Bizottsággal, valamint a Tanács – különösen az egészségügy és az oktatás területén hatáskörrel bíró – más érintett előkészítő szerveivel, a kiegyensúlyozott horizontális elemzés biztosítása érdekében.
60. FOLYTASSÁK az Unióban az emberek jólétét mérő és figyelemmel kísérő, megbízható és nemzetközi szinten összehasonlítható mutatók tökéletesítésének, illetve kifejlesztésének feladatát, együttműködésben az uniós intézményekkel, figyelembe véve a tagállami sajátosságokat és a más, e területtel foglalkozó nemzetközi szereplők által végzett munkát.